Ч. 31. Субота 9 (22) лютого 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Болгария супротив македоньскої справи. — Росийскі політики про анґлійско-япаньский договор.)

Положенє в Македонії стає з кождим днем гірше, так, що в Болгариї почали знов цїлком поважно побоювати ся вибуху великої ворохобнї вже в недалекій будучности. Кождого дня появляють ся в болгарских часописях, без огляду на їх політичний напрям, горячі протести против гнобленя Християн в Македонії. Навіть урядова „Болгария" замістила такий протест у вступній статї п. з.: „Македоньскі справи". Та статя набирає тим більшого значіня, що „Болгарию" редаґують лично теперішні президент міністрів і міністер справ внїшних. Тому згадана статя може уважати ся урядовою заявою болгарского правительства, і зробила в політичних кругах балканьских держав велике враженє — найбільше в Константинополи. Статя звучить: „Заколот і нелад вздовж цїлої нашої границї примушують болгарске правительство до поважної задуми. Тї заколоти удержують населенє болгарского ккнязівства в безнастанній трівозї, а внаслідок невиносимого положеня в Македонії і адриянопольскої провінциї, Болгария переповнена тепер ріжними еміґрантами. В Софії, Кістенджили, Дубнику, Пловдиві, Варнї і многих инших містах перебуває тепер множество учителів, селян, ремісників і т. и. позбавлених всїх средств до житя. Серед македоньских еміґрантів єсть богато таких,котрі поліциї роблять чимало клопотів і журби. В послїдних же часах справа стала ся ще о стілько тяжкою, що тї люди під впливом аґітациї борють ся самі між собою і доводять часто до уличних борб. Правительство робить що може, аби втихомирити непосидющих еміґрантів, котрими тепер займає ся безусловно більша часть болгарскої поліциї. Цїлі відділи войска стережуть турецких границь перед находом тих неспокійних людий. А супротив того ми маємо цїлковите право жадати, аби примінено поважні і справедливі средства для заведеня ладу в сумежних з нами турецких землях. Турецкі власти нїчого доси не зробили і нїчого не роблять, аби завести порядок і лад в тих краях. — В послїдних двох лїтах вивезено з Македонії і адриянопольскої провінциї звиж 309 Болгар до Азиї, сотки инших гинуть в місцевих вязницях, а тисячі глядають захисту в болгарскім князівстві. Цїлі села поруйновано, тисячі родин понищено. Ще весна на добре не розпочала ся, а з Македонії вже доходять вісти о нових і частих кровавих борбах між турецкими войсками а християньскими ворохобниками. — Болгарске правительство зложило вже нераз докази, що не лише не підпирає, але противно, старає ся всїми средствами спиняти революцийну дїяльність македоньских еміґрантів. Отже нехай всї, кому зависить на ладї і порядку в Македонії, звернуть ся до Царгорода і там скажуть тому, до кого то належить, що так дальше не може бути. Час вже скінчити з гнобленєм, а розпочати реформи. Коли новий, спосібний і енерґічний великий везир змінить дотеперішний спосіб поведеня турецкого правительства — чого після всякої імовірности треба надіяти ся — то віддасть тим найбільшу прислугу Македониї і причинить ся найлїпше до успокоєня умів.

Становище, яке займе Росия супротив оголошеного анґлійско-япаньского союза, було довгий час загадкою для европейских політиків, бо в першій хвили росийскі часописи завзято мовчали. Аж пізнїйше росийска праса одноголосно заявила, що того союза не уважає неприязним для Росиї. То була зі сторони росийскої праси дуже дипльоматична заява, особливо супротив голосів анґлійскої праси, котра не знала як виявити свою радість, що Анґлії, тій зненавидженій всюди Анґлії удало ся придбати союзника. Однак як загально думають, росийскі політики не занехають примінити ся до анґлійско-япаньского союза і приготовлять ся на всякий случай. Росия з огляду на свою велику силу може ждати на дальший хід подій.

Новинки.

Львів дня 21-го лютого 1902.

— **Ювилей Папи Льва XIII.** У Львові розпочав ся ювилей Папи вчера, але вже передвчера дзвони всїх львівских храмів звістили, що торжество наближає ся. Вчера рано відбули ся в многих церквах торжественні богослуженя, получені

---

21) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Намістник кілька разів то поблїд, то почервонів ся, коли читав той лист. Тепер, здвигнувши плечима, поклав єго на стіл, встав і опер ся об один із стовпів, що двигали сволоки комнати, і задуманий дивив ся в землю.

Чим довше роздумував, тим менше веселе було єго лице. — Пігулка, засолоджена медом, що єї дають женщинам! [1]) — замуркотів він сам до себе. Відтак приступив назад до стола, перечитав ще раз письмо короля і сказав: Можна від него научити ся, як призволяти а заразом противити ся та й не забувати при тім, щоби показати свою великодушність в повнім блеску. Рамзес знає свою доньку. Она дївчина як і другі та й не схоче вибирати собі мужа, котрому вдвоє тілько лїт, що їй, і котрий би міг бути єї батьком. Рамзес хоче „піддати ся", а я повинен „піддати ся!" Та кому? Осудови і виборови упертої дитини!

По сих словах кинув він листом в такою злостию на стіл, що він посунув ся по нім і впав на землю.

Нїмий невільник підняв єго і поклав осторожно назад на стіл, підчас коли єго пан кинув кулю в срібну посудину.

Кількох урядників вбігло до комнати, а Ані приказав їм привести до себе арештованого карлика пані Катуті. Він в души відказував на короля, котрий в своїм наметї в далекім таборі гадав, що зробив єго щасливим, давши єму доказ своєї найвисшої ласки.

Коли комусь щось злого приписуємо, то уважаємо єго легко за нашого ворога, а коли би він нам рожу подавав, то гадаємо, що він то робить не задля єї запаху, а задля того, щоби она нас вколола.

Карлика Нему привели перед намістника, і він кинув ся перед ним на землю.

Ані приказав урядникам вийти і відозвав ся до малого: Ти мене змусив замкнути тебе до вязниці. Встань!

Карлик встав і сказав: Дякувати тобі й за арешт!

Намістник видивив ся здивований на него, а Нему трохи нїби хитро, трохи покірно говорив дальше: Я побоював ся о моє житє, а ти не лиш не скоротив менї віку, але ще й продовжив, бо в самотній вязници був менї час довгий і хвилї ставались менї годинами.

— Сховай собі свої дотепи для жінок — відповів намістник. — Як би я не знав, що ти то робиш з доброго серця і в дусї панї Катуті, то я би тебе вислав в ломи каміня.

— Мої руки, — сказав на то карлик усьміхаючись, — могли би ломити хиба камінчики до забавки на дощеницї [2]); але мій язик то як вода, що одного селянина робить богачем, а другому забирає єго поле.

— Знайдуть ся такі, що з уміють єї затамувати.

— Та она пливе й так на руку моїй панї і тобі, — сказав карлик. — Я показав лиш нарікаючим людем, хто ріже їх тіло та проливає їх кров, а від кого можуть сподївати ся мира і щастя. Я налив в рани золи і хвалив лїкаря.

— Але нерозважно і не взиваний до того! — перебив єму намістник. — Иншим разом показав ся ти чоловіком, котрого можна ужити, і я би хотів задержати тебе на пізнїйші часи. Але занадто ревні приятелї роблять більше шкоди, як явні вороги! Коли менї тебе буде потреба, то я тобі дам знати. Аж до того часу держи язик за зубами. Ідиж тепер до своєї панї і передай Катуті отсе письмо, що наспіло для неї.

— Многі лїта синови сонця, Ані'му! — відозвав ся на то карлик, і поцїлував намістника в ногу. — А для моєї панї Неферти не понесу нїякого листу?

— Поклони ся їй від мене, — відповів намістник. — Скажи Катуті, що я по вечері

---

[1]) В лїкарских папирусах знаходять ся двоякі рецепти до робленя пігулок, котрі Єгиптияни для запаху брали до рота; без меду були для мужчин, з медом для женщин.

[2]) Єгиптияни знали вже рід гри подібної до теперішних шахів і любили тою грою забавляти ся.

з одвітними проповідями і науками про ювілей сьв. Отця. Всюди брала в тих богослуженях участь шкільна молодїж В лат. катедрі відбуде ся торжествене ювілейне богослужене в недїлю дня 23-го с. м. Відправить єго Впреосьв. архіепископ др. Більчевский. В архікатедральній церкві сьв. Юра відправив торжествене богослужене в окруженю капітули і численного духовеньства Впреосьвящ. Митрополит Шептицкий. На богослуженю явили ся: Віцепрезидент Намістництва п. Лїдль, Віцепрезидент ради шкільної краєвої др. Плажек, представителї войскових властий, прокуратор скарбу радник Двора др. Корн з заступником прокуратора дром Енглєм, радник Двора п. Мавтнер, професори унїверситету і представителї инших властий. Відділ ветеранів творив в катедрі шпалїр серед численно зібраної публики. По богослуженю виголосив Впреосьв. Митрополит проповідь, в котрій пояснив значінє торжества. — Також в катедрі вірменьскій відбуло ся торжествене богослужене, відправлене Впреосьв. архіепископом Теодоровичем. В богослуженю взяли участь представителї властий і богато публики.

— **Намірене самоубийство.** Вчера о 4-ій годинї пополудни зачули люди в каменици при улици Чарнецкого ч. 6 вистріл в комнатї Витовта Деманьчука, сотрудника „Дїла", а коли вбігли до неї, застали єго лежачого без памяти і в крови. Лїкар зі стациї ратункової знайшов рану від кулї в сторонї серця. Самоубийника відвезено до шпиталю, де зараз приступлено до виймленя кулї. Стан недужого єсть дуже грізний. Причиною самоубийства мала бути нещаслива любов; бодай здогадують ся того з поезийки, написаної для якоїсь панни. Під тою поезийкою було написане: „Не кажи нїкому. Я то написав на пів години перед смертию. В. Деманьчук".

— **Утопила ся.** В Кривім, повіта скалатского утопила ся дня 19 с. м. Катерина Халупа, жінка зарібника Петра Халупи. Она упала того дня пополудни біле на потоці, упала з дошки і утопила ся. Нещаслива мала хоробу сьв. Валентия і здаєсь що в приступі сеї хороби упала в воду.

— **Самоубийство.** В Бурштинї застрілив ся Лев Рашке, повновластник кн. Станислава Яблоновского. Причиною самоубийства мало бути якесь надужите в адмінїстрациї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 21 лютого. При вчерашнїй ґенеральній дебатї буджетової прийшло вчера до великої авантури, підчас котрої сьпівано пісню, що зачинає ся словами gummi arabicum, gummi elasticum. Опісля промавляв пос. Пігуляк висказуючи жаданє Русинів в загалї, а буковиньских Русинів з окрема.

Мадрит 21 лютого. Положенє в Барцельонї погіршило ся. Страйкуючі забили трох робітників, котрі хотїли вернути до роботи. В містї розліплено плякати, грозячі динамітом і бомбами, скоро войско буде дальше стріляти. Полїция арештувала кількох анархістів.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нїкому.

Ант. Явор. в Город.: Хороба, про котру пишете, єсть родом т. зв. водної пухлини. Але треба то знати, що сама водна пухлина яко така не єсть хоробою сама про себе, а лиш наслїдком хороби якоїсь части тїла, якогось орґану в тїлї, н. пр. серця, легких, нирок, печінки, крови і т. п.; отже щоби вилїчити від водної пухлини, не досить лиш вигнати воду з тїла якимись средствами н. пр. потами, лїком, що гонит моч, або т. зв. помпованєм, але треба конче усунути саму причину водної пухлини. Річ очевидна, що в такій хоробі можуть лиш лїкарі дати раду і то лиш тогди, скоро хороба єсть вилїчима; бо коли не вилїчима, то й лїкарі не порадять нїчого, хиба що можуть зробити якусь пільгу. Але поміч недужій чи сяк чи так треба давати. Ми би радили длятого відвезти жінку до Львова на клїніку. Само лїченє не буде нїчого коштувати, лиш дорога там і назад і перший побуть у Львові заким приміститє жінку. Можна також подати просьбу до дирекциї в Станиславові о зниженє цїни їзди, сказати в поданю що хоче ся відвезти недужу до шпиталю і до поданя приложити сьвідоцтво убожества. На клїніцї заким приймуть недужу, розслїдять хоробу єї і скажуть, що дасть ся зробити, а що нї. Час вибирати так, щоби приїхати до Львова рано і бути перед 10 год. перед полуднем на клїніцї. — **Ал. Кіс. в Чем.:** Лїкар зовсїм має рацию, щоби дитина маючи ціпяка (солїтера) побула цїлу добу у него і він таки добре і щиро Вам радить, коли хоче єї взяти до себе, а за то годї єго винувати, що він не може виїхати до Вас на цїлу добу; він же робить то, що може. Дитину хоч би й яку маленьку можна преці завинути тепленько і поїхати з нею. Лїку від ціпяка не можемо подати нїякого і не важте ся самі лїчити дитину. Атже перед кількома тижднями був у Віднї такий случай, що старший чоловік, котрому навіть лїкар записав лїк, випив того лїку за богато і мимо того, що коли почув ся небезпечно слабим пішов до шпиталю і там єго ратували, він помер. Сам лїк не єсть небезпечний, але треба знати як єго ужити. По нашій думцї було би найлїпше в двезти дитину до Львова, до шпиталику сьвятої Софії, при улици Личаківскій коло костела сьв. Антонія. Ваш лїкар може мати якусь перешкоду, а тут єсть лїкар кождої хвилї. Відтак може треба буде дитину через якийсь час скріпити і лїпше відживити, бо знов перед самим лїченєм мусить дитина трохи голодувати. Відтак треба вибрати й догідну пору до лїченя. іменно, коли ціпяк зачинає сам від себе частями виходити. Дитину можна, як сказано, тепло завинути, лише не дуже обтискати, над головкою зробити з теплої хустки рід будки, щоби дитина могла легко віддихати а не застудила ся і так єї завезти аж на зелїзницю. — **Провізор церковний Т. Зах.:** Всїлякі прибори церковні як чаші, монстран-

---

прийду до неї. Поводатор короля не писав нїчого, але він, як зачувати, здоров. Ідиж тепер і стережи свого язика.

Карлик вийшов з комнати, а Ані пішов до просторої сьвітлицї, де єму подали обильну вечерю, зложену з многих, дуже старанно приготовлених страв. Єму відійшла була охота до їди, але він все-таки покоштував з кождого полумиска, і сказав слузї, що єму послугував, яка кожда страва.

А тимчасом думав о листї короля, о Бент-Анатї, та й о тім, чи порадно виставляти ся на єї відмову.

По вечери закликав свого покоєвого, казав ся гладко оголити, помальовати, убрати та прикрасити і подержати собі зеркало. Придивляв ся собі з напруженою увагою, а коли сїв на носилку, щоби єго занесли до єго приятельки Катуті, признавав собі, що він все ще може називати ся красним мужчиною.

— А що було би, як би він сватав ся до Бент-Анати і як би она єго приняла?

Єго таки щось гнало до Катуті, котра уміла завсїгди знайти якесь розумне слово в таких случаях, коли він розважаючи по ст разів всїляке „за" і „против" не міг рішити ся.

За єї порадою зажадав він княгинї собі за жінку як би лиш нового доказу чести для себе, як би підвисшеня своїх доходів, як би запоруки, котра би забезпечувала єго особу. Бент Анат не була нїколи єго серцю анї близшою анї дальшою, як кожда инша красна женщина в Єгиптї. Тепер станула перед єго душею єї горда благородна личність, і єму здавало ся, мов би він мусїв споглядати на ню як би на якусь далеко висшу від него появу. Єго то гнївало, що послухав Катутиної ради і вже зачинав бажати того, щоби єго сватанє не було приняте. Подруже з Бент-Анатою здавало ся єму прикрим. Єму було на души так, як тому, що старає ся о високий уряд а преці знає, що єго вимоги суть для єго сил за високі, як тому честилюбивому, котрого хотять зробити королем під услівєм, щоби він тяжкої корони не здоймав нїколи з голови. Правда, що коли би щось иншого удало ся — а очи єму при тій гадцї засьвітили ся — коли би судьба поставила єго на місце Рамзеса, то тогди був би він і для неї необмеженим королем і паном та велителем і нїхто не посьмів би потягати єго до одвічальности за то, чим і яким він для неї.

Глава десята.

Підчас коли то дїяло ся, що розказане попереду, не обійшло ся й в домі королївского поводатора Мени без гостий.

Дім той був подібний до сусїдної Паакерової спадщини, лиш будинки не були так нові; помальовані стїни і стовпи були облїзли, а великий город був запустїлий. Лиш близько дому, в котрім мешкали, було кілька добре удержаних грядок з цьвітами, а отверта сьвітлиця на стовпах, де перебувала Катуті зі своєю донькою, була так пишно уряджена, як би в якій королївскій палатї.

Красно вироблені стільцї були із слоневої кости, столи з гебанового дерева і мали позолочувані ноги так само як і софки до спочинку. На столику до наливаня напитків на столах і конзолях стояли прекрасно вироблені сирийскі посудини до напитків всїлякого вида; всюди стояли красні вази, повні цьвітів, з алябастрових чарок виходив делїкатний запах, а ноги таки аж ніби потапали в густій вовні коврів, котрими була вистелена сьвітлиця.

Понад тою ніби в неладї розставленою знадобою уносило ся, щось так розкішного так повабного, що годї того описати.

На софцї лежала красна Неферт; розтягнула ся як довга і бавила ся з білою кіточкою, а муриньска дївчина робила їй віялкою холод, підчас коли єї мати Катуті працала ся ще з далека зі своєю сестрою Сетхем та єї сином Паакером.

Обоє зайшли були до неї перший раз від чотирох лїт, значить ся, від тої пори, коли Мена оженив ся був з красною Нефертою і здавалось, що тепер по давнїм гнїві настала знову щира згода і дружба.

Коли проводир і єго мати щезли поза ґранатовими корчами при входї до города, звернулась Катуті до своєї доньки і сказала:

— Хто би то був вчера погадав? Менї здає ся, що Паакер все ще тебе любить!

Неферт почервонїла ся і вдаривши кіточку з легка віялкою відозвала ся тихо: Мамо!

Катуті усьміхнула ся.

Була то женщина високого росту, благородної постави, але з делїкатними чертами лиця і живими очами та могла все ще уважати ся за красавицю. Она мала на собі довгу сукню з дорогої материї, сягаючи аж понизше кісток, але зроблену умпсно дуже скромно і темної краски, а замість обручок на раменах і на ногах, в ушах та на пальцях і замість ланцухів на шиї та клямр, які носили єгипетскі жінки, яких набирала на себе звичайно також і єї сестра та донька, мала она сьвіжі цьвіти, котрих було завсїгди подостатком в городї єї зятя. Лиш простенький золотий диядем, знак єї королївского роду, вкривав звичайно від досьвіта аж до пізного вечера єї, для красної женщини за високе, але благородно уложене чоло та придержував довге, чорне ніби аж синяве волосє, котре не сплетене спадало їй на плечі, мов би она не любила штучно єго сплїтати. Але нїчо на ній не було без вирахованя і она була певна того, що єї лиш в диядемі та скромненькій сукни але в королївскій поставі всюди добачать і будуть борзо наслїдувати не лиш єї ношу, але й єї рухи.

А все-таки жила Катуті довший час в біднотї, ба, та й тепер мало що мала свого. Жила на спадщинї свого зятя, мов би в гостинї у него і яко управителька єго маєтности, а перед ним, заким єї донька віддала ся, мешкала зі своїми дїтьми в домі, що належав до єї сестри Сетхем.

циї, ліхтарі срібні, бронзові, ніклеві і т. п. вирабляє у Львові Іван Випасек (ул. Краківска ч. 5). Він купує також всї старі і неужиточні того рода предмети до перетопленя. Отже можна за старі і за доплату дістати нові. — **Василь О. в Шупар.**: Книжку з котрої можете добре научити ся пізнавати ся на товарах, дістанете в товаристві „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10, за ціну мабуть 25 кр. (50 с.) під заголовком „Наука о товарах“, підручник для читалень „Просьвіти“, купців і крамарів і тих, що хотять ними стати“; написав К. Кахникевич. Але ніяка книжка не научить Вас, звідки найкористнійше побирати товари, бо хоч би й знали перші жерела, то не зможете від них побирати, бо Вам до Вашої крамниці треба лиш маленько, а ту дрібку годі спроваджувати н. пр. з Триесту, Відня, Гамбурґа, і т. п. Найліпше було би, як би Ви старали ся брати товари в котрімсь із складів „Народ. Торговлї“ н. пр. в Борщеві або Городенці (де Вам близше). „Народ. Торговля“ дає крамарям і опуст і кредит. О всім поучить Вас начальник складу, а що до доброти товарів, то можете бути певні, що там дістанете найліпші. — **О. Д. в Ц.**: Кланяємось добрим здоровлем! Такі монети продають ся лиш за вартість срібла; нумізматичної вартости не мають они ніякої. Коли хочете, то пришліть, а ми дамо єї оцінити, і коли она не дуже витерта або не обрізана, то самі купимо, і ще накинемо 40 до 50 с. — **Стефан Дреботюк в Устерік.**: По молитвенник напишіть до Тов. „Просьвіта“, Львів, Ринок, ч. 10. — **Йосиф Трач**: Невитягнений. — **О. Б. в Б.**: Не витягнений.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Надіслане.

— **„Товариша“** ілюстрований календар на 1902 р, можна дістати у всїх складах „Народної Торговлї“ по цїнї 1 К.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1.	Книга довжників . . .	аркуш	по 10 сот.
2.	Замкненя місячні .	2 аркуші	„ 5 „
3.	Інвентар довжників .	аркуш	„ 5 „
4.	„ вкладників .	„	„ 5 „
5.	„ уділів	„	„ 5 „
6.	Книга головна	„	„ 10 „
7.	„ ліквідацийна .	„	„ 10 „
8.	„ вкладок щадничих	„	„ 10 „
9.	„ уділів членьских	„	„ 10 „
10.	Реєстр членів	„	„ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

— **Дирекция „Дністра“** подає до відомости всїх членів товариства і інтересованих сторін, що від 1-го н. ст. лютого 1902 р. буде товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ і товариство взаїмного кредиту „Дністер“ урядовати **два рази** денно, то є перед полуднем і по полудни, — місто дотеперішного одноразового урядованя. — Сторони можуть полагоджувати свої діла в тих товариствах в годинах: **від 9 рано до 12½ в полудне і від 3 до 5 по полудни в будні дни, а від 10 до 12 в полудне в неділї і сьвята.** В инших годинах канцеляриї і каси для сторін замкнені.

Она була жінкою свого власного скоро помершого брата [3]), котрий любив пишноту і розтратив більшу часть маєтностий, які єму ще лишила була родина нових фараонів.

Коли була повдовіла взяв єї був до себе з дітьми як сестру єї шурин, Паакерів батько. Она мешкала в окремім домі, мала доходи з маєтности, яку визначив для неї старший могар, тай здала на шурина виховане свого красного а розпущеного сина, котрий вирастав з вимогами великого панича.

Гордій Катуті було би встидно було так великих добродійств і они би єї були пригноблялн, як би она була вдоволена ними і годила ся на спосіб поступованя своїх благородних добродіїв. Але то зовсім так не було; противно, їй здавало ся, що їй належить ся сьвітлійше положенє, она чула ся тим обидженою, коли єї легкодушного сина, що ще ходив до школи, напоминали, щоби він брав ся поважнійше до роботи, бо пізнійше буде мусїв спустити ся на то, що знає і на свої власні сили. Та и то єї вражало, коли єї шурин при нагоді напоминав єї до ощадности і отверто, як то було єго звичаєм, пригадував на єї скромні средства та на непевну будучність єї дітий.

При тім була она й рада з того, що може уважати ся покривдженою, бо тогди чула ся в праві сказати собі, що єї свояки не всилі всіми своїми добрими ділами винагородити їй тої кривди, яку їй зробили. Та й на ній оправдав се той досьвід, що на нікого лекше не відказуємо, як на добродія, котрому ми не годні відвдячити ся за то, що він доброго нам зробив.

Коли єї шурин прийшов сватати єї доньку за свого сина, она все-таки охотно на то згодила ся.

Неферт і Паакер виросли були разом, а в тім сполученю виділа она забезпеченє своєї власної будучности і будучности своїх дітий.

На короткий час перед смертию могара засватав ся поводатор Мена до Неферти, але она була би єго не приняла, як би сам король не підпирав був сватаня свого молодого товариша воєнного і любимця.

По весїлю перенеслась она з Нефертою до Менового дому, а коли Мена пішов на війну она обняла завідательство єго великих, але вже єго батьком задовжених, маєтностий.

Судьба дала їй тогди средства в руки відшкодувати себе і свої діти за довгі недостатки; але она уживала їх лиш на то, щоби дати волю своїй врodженій спонуцї, котра перла єї до того, щоби она звертала на себе увагу і давала себе подивляти, щоби помагала виступати свому синови в рядах найзнатнійших молодих людий на возових перегонах, та щоби окружити свою доньку всїлякою пишнотою як яку княгиню.

Коли намістник, що був приятелем єї покійного мужа, спровадив ся до фараоньскої палати в Тебах, зблизив ся до неї, а зручна і рішима женщина уміла зробити ся нерішимому чоловікови зразу приятною, а наконець таки такою, без котрої він не міг обійти ся.

Она використала ту обставину, що як она так і він походили із старого королївского роду, щоби розбудити в нім честилюбивість і зробити єму вигляди, о котрих він, заким ще завів з нею щиру дружбу, не був би важив ся і подумати, уважаючи їх за злочин.

(Дальше буде).

[3]) У стародавних Єгиптиян вільно було братови женити ся зі сестрою. Пізнїйші египетскі королї з македоньско-грецкої родини Птолемеїв приняли були також той звичай, хоч то було проти македоньского звичаю. А всеж-таки, коли Птолемей II, званий Фільадельфос, оженив ся був зі своєю сестрою Арсіное, треба було се подруже оправдати тим, що то стало ся під впливом двох планет, Венери і Сатурна, котрі в тім часї станули були близько себе.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанїнона 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Виданя без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глїбова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 40 с. ***Юлїй Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка история педаґоґі 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 K. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с, опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-російского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).